

SEPTEMBER 2010

ARTIKLER

- »Again«
- Kætterprocesserne i Viborg 2. del
- At vokse gennem mødet med andre
- Raymond Franz og Samvittighedskrise
- Jehovas Vidner var i 2009 optegnet som »NGO« under FN
- Andre møder i FN-regi

UDGIVET AF STØTTEFORENINGEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER

FORMANDENS KOMMENMTAR

Så gik den sommer
og nu begynder
»skoven at falme

trindt om land«. I Støttegruppen har sommeren været ret rolig med relativt få henvendelser med hensyn til JV-problematikker, men sådan er det som regel hvert år i sommersæsonen. I skrivende stund her i september kan vi nu mærke stigende aktivitet, og foredragssæsonen er allerede begyndt.

Vi fik afholdt vort sommerarrangement på Fyn nær Otterup i strålende sommervej. Ikke strålende regn, men solskin. Inde i bladet bringer vi et par fotos fra begivenheden til inspiration for senere deltagelse i lignende arrangementer. Vi siger tak til værtsparret Linda & Carsten for deres ulejlighed med at få arrangementet op at stå.

Først på sommeren kom den sørgelige nyhed, at Raymond Franz, forfatteren til »Samvittighedskrise« og »In Search of Christian Freedom«, var afdøet ved døden. Raymond Franz har tjent på alle niveauer inden for Vagttårnsorganisationen, som pi-

oner (heltidsforkynder), kreds- og områdetilsynsmand, missionær, skribent og sidst som medlem af bevægelsens øverste ledelse, Det Styrende Råd. Hvad han så, hørte og oplevede inden for dette styrende råd, tvang ham til sidst til at tage hele det læresystem, han havde troet på og kæmpet for igennem hele sin voksne tilværelse, op til revision.

Det er denne krise, Raymond Franz på er gribende og ligefrem måde beskriver i sin bog, en krise som kulminerede, da han måtte forlade hovedkvarteret, og senere, i året 1981, blev han udstødt af organisationen efter en skinretgang for et såkaldt »dømmende udvalg«. Vi bringer inde i bladet en udførlig artikel om hans liv og levned.

Næste arrangement er den årlige generalforsamling for Støttegruppen, der som sædvanlig afholdes den første søndag i november. Også ikke-medlemmer er velkomne, men naturligvis har kun medlemmer stemmeret. Se omtalen om generalforsamlingen inde i bladet.

Hilsen Formanden

Fra en person, der anonymt kalder sig »Again« på Internettet, har vi fået nedenstående beretning

TIL MØDE

Her til vores søndag morgenbord kom min 12-årige datter med lidt af en oplysning. På vej hjem fra skole i fredags, var hun blevet kontaktet på gaden af en ældre Jehovas Vidne kvinde, som havde fortalt hende om alt det, der skal ske i fremtiden, og givet hende en brochure: »Inden Længe ingen lidelser«.

Der spærrede vi jo lige øjnene lidt op! Hvem i alverden finder dog på, at missionere overfor en 12-årig pige på vej hjem fra skole, med rygsæk og det hele???????

Så vi overvejede lidt, om vi skulle kontakte lokalsprøjten, eller om vi skulle lade tvivlen komme dem til gode og fortælle de lokale ledere, hvad vi mener

om den praksis. Det blev så det sidste, så jeg har været i Rigs-salen i dag.

Efter mødet kontaktede jeg nogle af de ældste (lederne), fortalte om hændelsen og spurgte, om det virkelig er deres taktik, eller om der var tale om en fejltagelse? Jeg fik sådan et rigtigt ,Jehovas Vidne svar (dvs.: de undgik at svare), men de oplyste dog, at de normalt ikke forsøgte at give deres litteratur til mindreårige.

Det svar var jeg jo ikke helt tilfreds med, så jeg oplyste dem om, at hvis et af mine børn nogensinde igen blev kontaktet på den måde, så blev det lokalsprøjten igen, og at jeg ville gemme den brochure, de havde givet hende, til en evt. fremtidig reference! Det gjorde dem så lidt mere forhandlingsvillige (det fik for øvrigt den ene af de ældste til at spørge, om det var mig, der havde ringet til ham i løbet af ugen, hvilket jeg jo

kunne afkræfte), og det endte med, at de lovede at tage det videre og indskærpe overfor menigheden, at man ikke giver sin litteratur til 12-årige børn!

Nå, desværre viste det sig, at jeg var kommet netop, som et af deres møder startede, så jeg blev udstyret med et Vagttårnsblad (så jeg kunne følge med i oplæsningen), samt en ældste ved min side. Og der kom så overraskelse nummer 2 for i dag.

Artiklen, de skulle læse den dag, hed: "Fortsæt med at vandre som Jesus Kristus vandrede". Her regnede jeg jo med, at vi nok skulle tale om næstekærlighed, men nej - ikke et ord om næstekærlighed var der i artiklen (ordet kærlighed blev dog nævnt én gang i en opremssning). Her er en opsummering af, hvad Jehovas Vidner åben-

bart mener, det betyder at følge i Jesu fodspor:

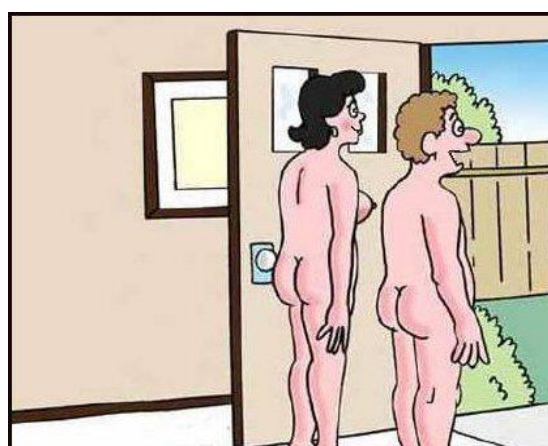
- 1) Vær trofast overfor Jehovas Vidner, så din tro ikke bliver "distraheret".
- 2) Hold Jesu bud
- 3) Forkynd Jehovas Vidners lære.
- 4) Lyt til Det Styrende Råd
- 5) Lyt til de lokale ældste (tilsynsmænd)
- 6) Ældste skal være "rimelige"- Jesus var nemlig "rimelig" i udøvelsen af sin myndighed
- 7) Tilgiv trosfæller, når de skuffer en
- 8) Sæt Riget først - forkynd pionertjenesten (folk der forkyn-der meget kaldes pionerer)
- 9) Unge skal undlade verdslig karriere og i stedet gøre "hel-tidstjeneste"
- 10) Vær loyal

Ja, det er jo en lidt underlig prioritering i mine øjne, men det er jo også lidt underligt at prioritere 12-årige i forkyndelsen. Her

er et par bemærkelsesværdige citater fra artiklen:

"Når forældre opmuntrer deres børn til at tage heltidstjenesten op, får både de selv og deres børn mange velsignelser. En far til tvillinger fremholdt pionertjenesten som et mål for dem selv helt fra de var små. Efter at tvillingerne var færdige med deres uddannelse, blev de da også pionerer. Om de glæder han har som følge deraf, skriver han: "Vore drenge har ikke skuffet os. Vi kan med taknemmelighed sige at 'sønner er en arv fra Jehova'." (Salme 127:3)

Citatet taler vist for sig selv.

Jeg vil gætte på, at det er sidste gang, Jehovas Vidner ringer på vores dør.

Medens det blev læst op, var der for øvrigt uro på bageste række. En pige (vel en 6-7 år) sad uroligt, så hun blev iredt ret grundigt, bl.a. med et hårdt armgreb.

Pigen havde jeg ikke indtil da bemærket, men hendes forældres iredsættelse var ikke sådan til at undgå at bemærke, så jeg ved ikke, om pigen var kommet til at trække vejret, eller hvad der egentligt lå bag.

"Hvilke planer har I unge for jeres fremtid? Vil I gøre karriere i denne verden ved at stille mod et verdsligt mål? Eller stiller I mod en eller anden form for heltidstjeneste?" Det citat behøver vist heller ingen kommentarer...

De har godt nok en lidt aparte holdning til, hvad det vil sige at gå i Jesu fodspor i den kirke....

o-o-o-O-o-o-o

Kætterprocesserne i Viborg 2. del- fortsat

I sidste nummer af bladet havde vi begyndt på beretningen om udstødelsen af Poul Dal i 1995 for kætteri eller frafald. Her er så fortsættelsen.

Videre skrev Poul Dal i sit klagebrev til Selskabet:

»Guds ord Bibelen er selve det at komme i tvivl om den Almægtige Gud og hans søn Jesus Kristus ikke udstødesgrund, tvivlere skulle behandles med barmhjertighed som det fremgår af Judas brev vers 21–23. I tilfælde her er der dog kun tale om tvivl på nogle af de tanker og idéer der er fremkommet af en menneskelig organisations, hvor ædle disse tanker og idéer ellers synes ophavsmændene at måtte forekomme. Ikke at jeg betvivler den gode vilje til at gøre Guds vilje, også med de omtalte lærepunkter på programmet, men hvis man fra

dette samfunds ledelse ikke kan tåle at et medlem kommer i tvivl om disse udregninger og antagelser, som har vist sig at være uholdbare, mener jeg, at det indenfor dette samfund står meget sløjt til med den kristne tålmodighed, næstekærlighed og barmhjertighed. Men hvordan skal Jørgen Larsens udtalelser i ovenstående program så forstås? »Hvis man kommer i tvivl og ønsker at forlade Jehovas Vidner er der ingen problemer, man bliver ikke udstødt af den årsag.« Er det da nødvendigt at være døvstum eller komplet evnesvag for ikke at komme i en situation hvor menighedens ældste ved ihærdige anstrengelser prøver at få fat på nogle tvivlende udtalelser og dermed have materiale nok til at påbegynde en udvalgssag? «

Til slut i det seks sideres brev til Selskabet i Holbæk kom denne appel:

»Jeg vil til slut indtrængende anmode jer om at tage sagen op til en ny vurdering og ikke forfalde til den samme undertrykkelse af anderledes tænkende kristnes livsopfattelse som Jehovas Vidner selv har været udsat for både af politiske og religiøse autoriteter, som oven i købet ofte har påstået at de gjorde Guds vilje med denne deres forfølgelse. "For dommen vil være ubarmhjertig mod dem der ikke har vist barmhjertighed. Barmhjertighed triumferer over dommen." (Jakob 2:13) «

Nu var det spændende. Vil der overhovedet komme et direkte svar til den anklagede og dømt fra Selskabet, eller ville svaret komme igennem de af Selskabets udvalgte appeldommere? Der gik kun få dage, så bragte morgenposten et kort brev fra Vagttårnets afdelingskontor i Holbæk. Brevet nævnte først, at man ikke forstod, hvorfor Poul Dal i det hele taget

havde klaget, eftersom han jo ikke ønskede at være et Jehovas Vidne, han kunne bare have afskåret sig selv. Derefter udtrykte Selskabet, at de to udvalg havde givet en klar og tydelig begrundelse for, hvorfor de havde fundet det nødvendigt at udstøde ham. "Du er ikke udstødt for at have tvivl eller fordi du har stillet spørgsmål, men fordi du har afvist at følge den bibelske vejledning der gælder for dem der vil være Jehovas Vidner", forklarede brevet fra Selskabet.

Det var et svar som bevirkede at Poul Dal omgående satte sig til skrivepulten for at bede om en yderlig forklaring på, hvad det var for bibelske regler han havde overtrådt. Han udbad sig forklaringen på følgende måde:

»I siger meget diffust i brevet, at jeg er udstødt for at have afvist at følge den bibelske vejledning der gælder for Jehovas Vidner. Hvad er det for en vejledning jeg har nægtet at følge? Er der tale om en handlemåde som Bibelen kraftigt fordømmer, som jeg ikke vil opgive?

Eller går jeg ind for en lære der ikke har grobund i den kristendom der fremholdes i de hellige græske skrifter? I så fald vil jeg gerne vide, nøjagtigt hvad det er. Hvis det drejer sig om nogle specielle regler som Jehovas Vidner har udviklet indenfor deres organisation gennem årene, en vejledning der ikke specielt er omtalt eller omfattet af tydelige principper i Guds ord, Bibelen, hvordan kan I så tillade jer at sætte jer til dommer over min opfattelse af skriften, når jeg oven i købet stille og roligt trækker mig tilbage fra jeres organisation for ikke at skabe unødigt forstyrrelse.

Jeg efterlyser altså et tydeligt svar, således at jeg nøjagtigt ved, hvad jeg er udstødt for. Det må vel være et rimeligt forlangende, eftersom I jo påstår, at I er indsat af Jehova og Jesus Kristus til at dømme jeres medkristne.»

Angående Vagttårnets forslag om at Poul Dal burde havde afskåret sig selv, skrev han i sit svarbrev bl.a.:

»For det første bebrejder I mig, at jeg ikke allerede tidligere har afskåret mig fra Jehovas vidners menighed, det ville have været mere redeligt og ærligt, blev der udtrykt. Nu vil jeg gerne spørge: Er det ikke redeligt og ærligt at trække sig tilbage fra en organisation som Jehovas Vidner på en stille og rolig måde uden at frembringe en skriftlig eller mundtlig erklæring, som bevirker at man bliver betragtet på samme måde som en udstødt? Hvis man skal vælge mellem tre forskellige onder f.eks. pest, kolera eller en mild influenza, ville de fleste jo nok vælge den sidste onde, men I anbefaler, at jeg vælger én af de to værste onder. Man må jo betvivle jeres kompetence til at dømme i menneskelige anliggender, når I således nedvurdere et menneskes motiver, fordi denne ikke lige er enige med jer i religiøse spørgsmål. Jeg kommer til at tænke på Josef som en overgang troede at hans tilkommende var gravid med en anden mand, ikke engang i denne ekstreme situation ønskede Josef at stille Maria

offentligt til skue i Israels menighed, men ønskede i al stilhed at skille sig fra hende. På samme måde kunne Vagttårns-selskabet undlade at fremprovokere den værst tænkelige situation for et tidligere medlem som ikke var "egnet" til at være et Jehovas Vidne, men tillade at vedkommende "forsvandt" i stilhed. (Mattæus 1:19) «

Der gik kun få dage så dumpe-
de atter et brev ind af brevkas-
sen fra Vagttårnet Selskab, det
var dateret den 25. januar
1995, var meget kort og lød så-
ledes:

*»Vi har modtaget dit brev af 21.
januar, og vil blot meddele dig
at vi ikke har yderligere kom-
mentarer. Da vi har fået oplyst,
at du fortsat ikke har afleveret
den i vor brev af 16. januar
nævnte bog som du uretmæs-
sig har beholdt, vil vi anmode
dig om straks at gøre det.*

*Vagttårnets Bibel- og Traktat-
selskab«*

Det var åbenbart et meget stort
problem for Vagttårns-selskabet,
at Poul Dal ikke havde afleveret

en håndbog for ældste, efter at
han var blevet udstødt. Poul
Dal mente ikke, at Vagttårnets
Selskab havde nogen som
helst krav på denne bog, dem
blev givet ham i sin tid da han
blev ældste. Ingen fra menig-
heden var dengang, hverken
skriftligt eller mundtlig, blevet
afkrævet et løfte om, at denne
bog skulle leveres tilbage ved
fratrædelse som ældste.

Nu var sagen for Poul Dal's
vedkommende afsluttet, der var
ingen grund til at skrive flere
breve til Vagttårns-selskabet.
Han havde gjort hvad han kun-
ne, for at få lederne af Jehovas
Vidner "ud af busken", og det
var jo også lykkedes delvist.
Tilbage er så kun at tilføje, at
Poul Dal kommer fra en af de
gamle JV-familier, er vokset op
i "sandheden" og har været et
døbt Jehovas Vidne i 35 år.

Der var dog stadig ild i "kætter-
bålet". Processen mod Philip
Sønderskov var godt i gang,
men den må I vente med til
næste nummer af bladet.

o-o-o-O-o-o-o

At vokse gennem mødet med andre

Med tilladelse fra hjemmesiden:
www.nyreformation.dk

Hvert eneste menneske, jeg møder, er min lærer.

Den svenske filminstruktør Kay Pollak, kendt bl.a. for filmen »Som i himlen«, har skrevet en vigtig og enkel bog, som han i sit hjemland har solgt i ikke mindre end 300.000 eksemplarer - et udsagn om, at den kan noget. Hans ærinde er at få os til at se bag om facaden, se hinanden uden fordomme og vove at se verden med et åbent sind frem for konstant at se den som farlig og truende. Pollak viser os, hvordan vi kan omgås og opfatte hinanden, så vi vokser og udvikler os - og på alle planer får et rigere liv.

AT VOKSE GENNEM MØDET
MED ANDRE

De fleste af os har en (ubevidst) tendens til at søge årsagen til vores problemer uden for os selv, til at give andre skylden for det, der ikke går, som vi ønsker det - vi gør

med andre ord os selv til ofre. Det er også en almindelig uvane at tolke og have forudfattede meninger om andre personer og situationer. Vi lader os ustandselig oprøre og forarge over andres handlinger - Pollak, der er stærkt inspireret af »et kursus i mirakler«, husker os på, at vi aldrig er

oprørt af de årsager, vi selv tror.

Et menneske, der har det godt, har aldrig behov for at angribe eller latterliggøre andre - det er værd at huske næste gang, man føler trang til at skælde ud eller bliver bebrejdet et eller andet, og Pollak har yderst konstruktive forslag til, hvordan

man kan vride de dårlige vaner af sig. Det er meget inspirerende læsning, og man får uvægerligt lyst til at øve sig i de forskellige principper: Muligheden er til stede hele tiden: på arbejdspladsen, i familien, blandt venner, i trafikken, på indkøbs-turen - alle situationer, hvor der er andre mennesker.

Har man den grundholdning, at hvert eneste menneske, man møder, er ens lærer, bliver ethvert møde spændende, mere givende og sjovt. For begge parter. Og tænk, hvis det forholder sig således, at ingen møder mellem mennesker er tilfældige! Tænk, hvis det i virkeligheden hænger sådan

sammen, at ethvert menneske, vi møder, er udsendt! Hvis man kigger tilbage på sit liv, vil man sandsynligvis kunne konstatere at dem, man har mødt på forskellig vis, har bidraget til og formet en til netop den person, man er i dag - også derfor er det så vigtigt at gøre ethvert møde til en god oplevelse.

Det er en perle af en bog - overraskende, morsom og udfordrende. Den kan gøre gavn i utallige sammenhænge, og man kunne ønske sig, at den var obligatorisk læsning i skoler og på arbejdspladser - den kunne gøre en verden til forskel. Det er en dejlig bog at give som gave - men husk at begynde med at læse og bruge den selv.

o-o-o-O-o-o-o

Raymond Franz og Samvittighedskrise

Af Kristian Molbo

Samvittighedskrise: Jeg husker stadig, da jeg hørte titlen på bogen første gang. Jeg var i tjenesten med en ældste fra min menighed, Niels Bertelsen, og vi sad i bilen for at planlægge de næste besøg. Der var en stemning som i et kapel. Niels havde netop været med til at udstøde en række ældste for at læse bogen og fortalte mig om det med et tonefald, jeg ikke havde hørt ham tale i før. Der var frygt og sorg i hans stemme. »De havde alle sammen læst bogen«, sagde han, »og nu var der ingen vej tilbage for dem«. Han var tydeligt rystet

over, at en bog kunne få mænd i så høje positioner til nærmest fra den ene dag til den næste at vende hele deres liv og tro ryggen. Jeg var selv rystet. Hvordan kunne ældste, betroede mænd og gode eksempler, falde for sådan noget? Jeg fornemmede klart, at der var noget særligt farligt ved den bog, og det bekræftede mig, i at Satan arbejdede med stærke våben. Nogle år senere fandt jeg selv et eksemplar af den på biblioteket, og den var nærmest elektrisk eller varm, for jeg kunne ikke holde den længe. Læste indholdsfortegnelsen og dømte den ude; »Det holder ikke. Det er bare en vred gammel mand, der kaster med smuds«.

Men sandt er det. Den fik stor betydning for mange menneskers liv. På godt og ondt. Og for mange Jehovas Vidner var den en kilde til frygt eller noget man valgte slet ikke at forholde sig til. Ude af øje, ude af sind. Efter min mening var det den bedste kritik af Jehovas Vidner, der indtil da og i mange år frem

var blevet skrevet, og fordi den var skrevet af en person, der havde siddet til bords med Det Styrende Råd, Raymond Franz, kunne Jehovas Vidner ikke afvise de påstande den fremførte uden at være nødt til at komme med modargumenter. Netop det var en umulig opgave, for Franz beskrev en række forhold som de var. Han var ærlig, velunderbygget, saglig og – venlig – i sin beskrivelse af Organisationens medskyld i bedrag, uansvarlighed og dobbeltmoral.

For de Jehovas Vidner, der læste bogen, var det uigendriveligt. De kunne ikke længere se på deres overbevisning med samme autoritetstro øjne som før. Som Ole Lind har udtrykt det; »bogen slog benene væk under mig«.

Pang!

PANG!

Min tro røg ud i kloakken ligesom, når man trækker i en snor på et toilet. Så var den væk'. Sådan kunne den virke på en person, der i øvrigt var et overbevist Jehovas Vidne, og et højt respekteret medlem af sin menighed. Han troede, han kunne læse bogen og afvise

den, når nu han og Jehovas Vidner havde sandheden om bibelen.

Oversat til dansk, gav bogen en helt anden tyngde i den kritik som Støttegruppen kunne rette mod Jehovas Vidner. Da man i Danmark fik kendskab til den engelske udgave fra 1983 var man meget ivrige efter at få den oversat til dansk, og oversæt-

telsen blev igangsat af Preben Jørgensen og Ellen Vissing fra Juelsminde. I 1991 blev den udgivet på dansk. Poul Dal har udtrykt sin egen modtagelse af »Samvittighedskrise« på denne

måde; »vi var kritiske overfor Vagttårnet, men det var meget løst. Med 'Samvittighedskrise' fik vi ligesom noget at have det i«. Og det var meget rammende, for den kritik som Støttegruppen havde rettet mod Jehovas Vidner hidtil var i høj grad baseret på personlige erfaringer og opfattelser af tingene, hvilket var let for Jehovas Vidner at gendrive som vrede enkeltpersoners frustrerede følelser. Den form for kritik var ofte en anledning for Jehovas Vidner til at forsvare sig selv, og det var let for dem at afvise den som ensidig.

Tilgængelig på dansk fik Samvittighedskrise afgørende indflydelse på mange hundrede menneskers

forhold til Jehovas Vidner. Både troende, tvivlende, udstødte og udenforstående. Den gav de troende et handicappende stød, og den gav de tvivlende de svar de selv fornemmede svævede rundt omkring dem. De udstød-

te blev skarpere i kritikken og udenforstående blev meget klogere på hvilken organisation, der stod bag Jehovas Vidner. Og den gjorde Jehovas Vidner selv langt mere konsekvente overfor kritikere, tvivlere og frafaldne, og de nægter til denne dag at forholde sig officielt til kritikken.

Raymond Franz døde 2. juni 2010 og med denne artikel ville jeg gerne beskrive hans liv og betydningen af hans arbejde for Jehovas Vidner og udstødte i Danmark. Da jeg begyndte at

skrive viste det sig, at jeg ikke kunne adskille ham fra Samvittighedskrise. Jeg har aldrig tænkt på ham i anden relation end den, idet jeg aldrig har talt om ham i

anden sammenhæng end den. Men hans person og tilgang til Jehovas Vidner er bestemt en tanke værd og artiklen her kan i øvrigt også ses som en slags nekrolog.

Med et faktuel ræs ser hans liv sådan ud: Raymond Franz blev født 8. maj 1922. Han blev døbt som Jehovas Vidne i 1939 og blev Gileadmissionær i 1944. Efter at have tjent som rejsende tilsynsmand i USA blev han sendt til Puerto Rico i 1946 som missionær. Han var missionær i Caribien i en årrække og som 37-årig giftede han sig med Cynthia, og de var missionærer sammen indtil de i 1965 indtrådte i Betelfamilien i Brooklyn. Her bidrog han med både redigering og skrivning af artikler til »Hjælp til Bibelforståelse«. I 1971 blev han medlem af Det Styrende Råd og i 1980 tog han og hans kone orlov fra Betelarbejdet. I 1981 blev han udstødt for at spise sammen med et udstødt Jehovas Vidne. I 1983 udgav han bogen »Crisis of Conscience« (Samvittighedskrise) og i 1991 bogen »In Search of Christian Freedom« (ikke udgivet på dansk). I årene efter sin udstødelse var han aktiv i arbejdet med at udgive bøger og stiftede forlaget Commentary Press, som primært udgiver bøger, der er kritiske i

forhold til Jehovas Vidner og forestår oversættelse af disse bøger. Franz opgav aldrig sin kristne tro. Jeg ved ikke, hvad han i øvrigt beskæftigede sig med de senere år, men jeg ved, at han og hans bøger var en stor støtte for tusindvis af mennesker over hele verden.

Ud fra »Samvittighedskrise« at dømme var Franz et oprigtigt troende menneske, der arbejdede i kristendommens tjeneste som Jehovas Vidne. Han havde haft Jehovas Vidner tæt inde på livet fra 1. dag, da hans far blev døbt i 1913, og hans onkel Frederick Franz var en af koryfæerne blandt Jehovas Vidner, så det var Jehovas Vidners teologi, der var den dominerende for ham og den arbejdede han for at fremme. Imidlertid blev han mere og mere i tvivl om Vagtårnets legitimitet som den tro og kloge træel efter sin indtræden i Betelfamilien og særligt som medlem af Det Styrende Råd. Som han selv beskriver det, havde han svært ved at se, hvordan mange afgørelser truffet af Rådet kunne forsvares ud

fra anerkendelsen af den kristne kærlighed og Franz pointerer meget rammende, hvordan kærligheden til organisationens regler er større end kærligheden til mennesker – eller til gud – fordi organisationens autoritet ikke må kunne drages i tvivl. Særligt friheden til kærlighed til gud og friheden fra regler er noget Franz beskriver i »In Search of Christian Freedom«, hvor han i forhold til mange Jehovas Vidner genfinder meningen med Johannes 8:32 om at *»I skal kende sandheden og sandheden skal frigøre jer.«* I denne sammenhæng bliver det friheden fra regler, fra forpligtelsen overfor en organisation og frihed til at tjene gud uden bindinger og under ansvar. Franz bevarer sin kristne grundholdning, anerkender Kristus som frelser, men har et meget bredt udsyn i forhold til kristendommen. På den måde har han hjulpet mange Jehovas Vidner med at bevare deres kristne tro efter, at de har forladt den overbevisning de havde som Jehovas Vidner.

Jeg er ikke selv kristen, men jeg synes, at det taler for Franz, at han formår at skelne mellem Jehovas Vidner, deres kristne teologi og kristendommens overordnede principper og forsvare de sidste. At han evner at kritisere Jehovas Vidners ubibelske dogmer og deres autoritære og teokratiske syn på en jordisk organisation og samtidig fremhæve kristendommens dyder som nogle der sagtens kunne dyrkes og blomstre blandt Jehovas Vidner, vidner for mig om en dyb, dyb kærlighed til de mennesker han har kendt blandt Jehovas Vidner. Hans grundholdning har været, at Jehovas Vidner har et godt motiv bag deres handlinger; de ønsker at elske deres næste, de ønsker at elske gud af et rent hjerte og i deres iver efter det, opstiller de en masse regler, der ender med at blive byrder, der slider mennesker op. Reelt er Franz' kritik ikke et angreb på Jehovas vidner og netop det gør ham til en af deres stærkeste kritikere.

o-o-o-O-o-o-o

Jehovas Vidner var i 2009 optegnet på OSCE-møde under sektionen »NGO« under FN

(OSCE: Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa)

I 2001 havde Poul Dal en korrespondance med Erik Jørgensen, Holbæk, hvori Poul Dal

gjorde ham opmærksom på, at Vagttårnet var en NGO under FN. Hertil svarede Erik Jørgensen, at »Jehovas Vidners hovedkontor i 2001 bad om at blive slettet« (Se hele korrespondancen www.x-jv.dk/fn/fn.htm”).

Det er tankevækkende, at ganske kort tid efter, at avisen The Guardian havde bragt to artikler om sagen, reagerede Vagttårnsselskabet omgående ved at framelde sig forbindelsen til DPI afdelingen i FN. I hvert fald ifølge Erik Jørgensen, men nu spørger selskabet igen på listen over NGO'er.

Under Non-Governmental Organizations (NGO) på side 14 og 15 i et dokument på OSCE's hjemmeside (Se adressen nedenunder) kan man læse i for-

bindelse med et møde i 2009 om religionsfrihed, at følgende repræsentanter for Vagttårnssel-

skabet er listet:

- Administrative Centre of Jehovah's Witnesses, Russia,
- Association culturelle des Témoins de Jehovah, France
- European Association of Jehovah's Christian Witnesses, Belgium

Dette ser besynderligt ud, især i betragtning af at afdelingskontoret i Holbæk i 2001 hævdede – efter at have kontaktet hovedkontoret i Brooklyn – at Vagttårnsselskabet var blevet registreret som en NGO ved en fejltagelse, og at man, da man opdagede fejlen, omgående meldte sig ud. Videre påstod Erik Jørgensen, at der ikke engang krævedes en underskrift.

Men lyder dette troværdigt? Kunne Vagttårnet virkelig ikke få adgang til FN's bibliotek, hvis

det ikke var registreret som en NGO? Og krævede det i så fald ikke så meget som en underskrift at blive registreret?

Der gik ikke lang tid, før x-vidner på nettet kunne fremvise et officielt dokument (Se adresse forneden), der gjorde klart, at selvfølgelig skulle man levere en underskrift for at blive registreret som NGO, og selvfølgelig skulle man støtte FN's målsætning (charter). Desuden skulle man udbrede oplysninger om FN's og dets underafdelingers virke. Det havde Vagtårnselskabet da også gjort gennem en årrække. Poul Dal kunne ligeledes henvise til bibliotekets hjemmeside, der skrev, at adgang til FN-biblioteket stod åbent for enhver: »Adgang til De Forenede Nationers Bibliografisk Information System (UNBIS) databaser er frit tilgængelige via UNBISnet for enhver internetbruger.«

Som NGO i DPI skal man reservere plads til oplysningsarbejde for FN, hvilket Vagttårnet også har gjort (se ramme).

OSCE-forholdet handler om politisk lobbyarbejde i FN-regi, hvor man lader sig indregistrere i OSCE som NGO for at få adgang til mødet. Man plejer her sine interesser i bl.a. religionsfrihed, og man gør det ved at arbejde politisk aktivt i FN-regi, hvorved man bidrager til at give FN-systemet legitimitet.

Juridisk arbejde er at føre sager i domstolen.

Politisk arbejde er at gøre sin indflydelse gældende i beslutningsprocesser.

Hvis man blot ville informeres, kunne man bestille et referat af mødet i stedet for at møde op som aktivist. Som JV taler man om at forsvare sine rettigheder juridisk, men man her tager springet til at være aktiv som politisk lobbyist.

Det er selvfølgelig også helt ok. Men man skal bare lade være med at bebrejde andre religioner, at de gør det samme, at sige man er politisk neutral og i litteraturen at fremstille FN som »Det skarlagensrøde

vilddyr i Åbenbaringsbogen« og »Ødelæggelsens Verderstygghed«, der er modstander af Gud, fordi det indtager Guds Riges plads.

I JV's bog om Johannes Åbenbaring beskriver de »falsk religion« som en skøge, der sidder på FN i skikkelse af »det skarlagene røde vilddyr«. Alle, der samarbejder med dette organ, har fået »vilddyrets mærke« på deres »hånd« og på deres »pande«.

I dag sidder repræsentanter for Vagttårnet imidlertid sammen til møder i FN-regi med repræsentanter for andre trossamfund for at fremme trosfrihed og ytringsfrihed. Det kan man da kalde hykleri! Og hykleriet bliver ikke mindre af, at samme organisation udstøder medlemmer, der

involverer sig i noget som helst, der har antydning af politik.

Når man søger at øve indflydelse på de politiske processer, kan man ikke sige, at man er politisk neutral og kun udfører et juridisk forsvar ved domstolene for retten til ytringsfrihed.

Man kan heller ikke sige, at man ikke ser hen til FN i modsætning til alle andre af verdens religioner, når man aktivt udfører politisk lobbyisme i FN-regi. Man holder sig ikke fri af FN, men gør sig til en del af systemet.

Taler med to tunger

Mens man med den ene tunge fordømmer FN og verdens religioner for at søge indflydelse gennem FN (prostituere sig), så bruger man aktivt med den anden FN-systemet og arbejder derigennem for at gøre sin indflydelse gældende. Man kalder det hykleri, og JV lever i fornægtelse af denne sandhed.

Kriterier for samarbejde med DPI (uddrag)

- NGO'en skal støtte og respektere principperne i FN chartret
- Skal have anerkendt national eller international anseelse
- Bør operere alene på en ikke-profit basis, og har skattefritaget status
- Skal have engagement og midler til at gennemføre effektive informationsprogrammer til et bredere publikum om FN's aktiviteter ved at offentliggøre nyhedsbreve, magasiner og brochurer, tilrettelægge konferencer, seminarer og rundbordsamtaler, eller mobilisere opmærksomhed i medierne

Henvisning til artikler i Vågn Op, der skriver om FN og dets underorganisationers arbejde:
(Register til Vagttårnets publikationer 2007)

Før 2001: Vågn Op: 22.11. 98, 08.01.99, 08.05.99, 22.06. 99, 22.07. 99, 22.09.99, 08.12.2000 m.fl.

Efter 2001: Vågn Op 22.09.05, 22.07. 2005, 22.03. 2005, 08.02. 2003, 08.01. 2003 m.fl.

www.un.org/dpi/ngosection/criteria.asp

Hvad er en NGO ?

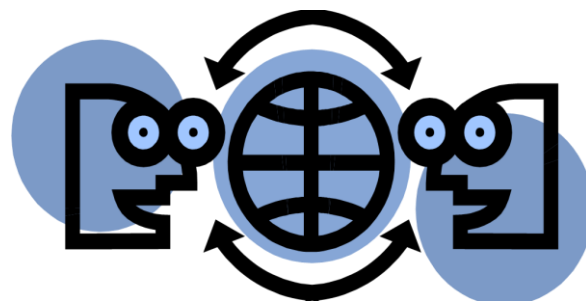
En ikke-statslig og nonprofit organisation af frivillige borgergrupper, som er organiseret på lokalt, nationalt eller internationalt plan for at løse problemer til støtte for almenvellet. De består af personer med fælles interesser. NGO'er udfører en række forskellige tjenester og humanitære opgaver og bringer borgernes bekymringer til regeringer. De giver analyse og ekspertise, fungerer som et varslingsystem og overvåger og gennemfører internationale aftaler. Nogle er organiseret omkring specifikke emner, såsom menneskerettigheder, miljø eller sundhed..

Deres forhold til kontorer og institutioner under De Forenede Nationers (FN) system adskiller sig alt efter deres beliggenhed og deres mandat.

Organisationen skriver under på, at de vil støtte og respektere de skrevne principper i FN's Charter.

www.un.org/dpi/ngosection/criteria.asp

ANDRE MØDER I FN-REGI, SOM VAGTTÅRNET HAR DELTAGET I

I **2007** deltog repræsentanter for Vagttårnet i OSCE-konferencen »Human Dimension Implementation Meeting« i Warszawa den 24. september – 5. oktober, 2007.

»Det er den største menneskerettighedskonference i Europa. Det er også den eneste begivenhed, hvor repræsentanter for det civile samfund sidder med regeringerne på lige fod. I to uger kommer OSCE delegationer, mellemstatslige organisationer og NGO'er sammen for at drøfte gennemførelsen af OSCE's forpligtelse til at beskytte menneskerettighederne, retsstaten og demokratiet.« (Se adressen forneden)

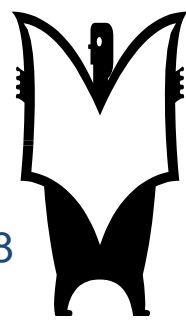

Følgende repræsentanter for Vagttårnet var listet som NGO'er:

- Administrative Centre of Jehovah's Witnesses
Russia
- European Association of Jehovah's Christian Witnesses
Belgium
Web site:
<http://www.jw-media.org>
- European Association of Jehovah's Christian Witnesses
United Kingdom
- Office of General Counsel for Jehovah's Witnesses
100 Watchtower Drive; Patterson, NY 12563; U.S.A.
- Watchtower Bible and Tract Society
Poland

www.osce.org/conferences/hdim_2007.html

www.osce.org/documents/odhr/2007/09/26586_en.pdf

Vagttårnet under FN Paraply

CITAT: Anngemeine Zeitung: Torsdag den 3. juni 2008
(oversat af redaktionen)

I Tyskland samarbejder Vagttårnet nu med kristenheden og islam –
UNDER FN-PARAPLY!

CITAT: »**3. juni 2008:** Vagttårnet har længe lagt vægt på, at det at samarbejde aktivt med andre religiøse trosamfund medfører blodskyld. 'Rør ikke ved urent', siger Skriften. 'For hvad fællesskab har ret med uret, lys med mørke eller Kristus med Belial (Djævelen)?'.

Det tyske Vagttårnsselskab samarbejder med andre religioner. Ifølge De Forenede Nationers program afholdes der i den tyske by Ingelheim am Rhein i denne uge en 'Skabelsesuge' (Schöpfungswocche). Der vil være udstillinger, diskussioner og diverse begivenheder. En af dem, som står for organise-

»Skøgen«
Illustration fra Vagttårnet

ringen, er arbejdsgruppen 'Arbeitskreis Glaubensgemeinschaften' fra den Lokale Agenda 21, som er en del af FN programmet. Alle kirker i Ingelheim, lige fra den katolske kirke, den evangeliske kirke, moskeen og til den lokale rigssal af Jehovas vidner er repræsenteret i denne arbejdsgruppe og deltager aktivt i »Skabelsesugen«. Jehovas vidner har en info-stand på byens torv, og i går organiserede de en debat over emnet »Intelligent Design«, og de arrangerer ture til Bethel i Selters og til JV kongrescenteret i Bingen. «

Det er interessant at tænke på, at tidligere har Det Styrende Råd fra Jehovas vidner i New York afprøvet forskellige tiltag i Tyskland, før de blev taget i brug i andre lande. Så det at samarbejde med andre kirkesamfund kunne være en ny test.

o-o-o-O-o-o-o

www.allgemeine-zeitung.de/region/objekt.php3?artikel_id=3304098

Indkaldelse til generalforsamling i Støttegruppen for tidligere Jehovas Vidner

Tidspunkt:

Søndag d.7. november 2009
Kl. 14.00

Sted:

Susanne Lassen,
Jernbanegade 60 st .
9500 Hobro

Dagsorden:

- Valg af dirigent
- Valg af referent
- Formandens beretning
- Fremlæggelse af regnskab
- Vedtægtsændringer
- Valg til bestyrelsen
- Valg af 2 suppleanter
- Valg af revisor
- Valg af revisorsuppleant
- Evt.

Poul Dal og Susanne Lassen er på valg og genopstiller. Øvrige kandidaturer kan sendes til bestyrelsen inden 20. oktober.

Praktiske oplysninger:

Der vil ikke være spisning, men der vil være mulighed for at købe kaffe og kage til rimelige priser.

Man har stemmeret til valgene, hvis man er medlem og har betalt den sidste kontingentopkrævning når denne indkaldelse er modtaget.

Fra Støttegruppens sommermøde hos Linda & Carsten i Otterup på Fyn

STØTTEGRUPPEN FOR TIDLIGERE JEHOVAS VIDNER

Formand

Poul Dal
Enebærstien 8
8800 Viborg
Telefon:
97 51 25 25

Næstformand

Tanja Friis
Louisevej 6 2. tv.
8220 Brabrand
E-mail:
slangekvinden@hotmail.com

Redaktør

Poul Dal
E-mail:
fotograf@pouldal.dk

Kasserer

Susanne Lassen
9500 Hobro
Telefon:
51 27 88 08
E-mail:
susanne58@live.dk

Webmaster "www.x-jv.dk"

Jette Svane
Telefon:
9751 25 25

STØTTEGRUPPEN er en religiøs neutral forening.

Formål:

Støttegruppen er en forening, der støtter og hjælper tidligere Jehovas Vidner og deres pårørende, og som giver kritisk information om Vagttårnsorganisationen.

Derudover vil Støttegruppen hjælpe med at afholde møder, holde foredrag, informere medierne og meget andet.

Vi rådgiver og støtter personer, der tænker på at forlade vidnerne - så de kan ruste sig til at tackle konsekvenserne af deres beslutning på en god måde.

At finde sin egen identitet efter et brud med Jehovas Vidner kan for mange være svært. Men det kan lade sig gøre at komme videre med sit liv og få vendt det negative til noget positivt.

Hjemmeside: www.x-jv.dk